

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 191/10
22.12.2010. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Andđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev, Vesku Krstajića i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog A.G, zbog krivičnog dela neovlašćenog držanja opojnih droga iz člana 246. stav 3. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 751/10 od 29.11.2010. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 5599/10 od 15.9.2010. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, dana 22.12.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 751/10 od 29.11.2010. godine, podignut protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 5599/10 od 15.9.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K. 840/09 od 8.9.2009. godine, okrivljeni A.G, oglašen je krivim za krivično delo neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246. stav 3. Krivičnog zakonika (KZ) i osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 20.000,00 (dvadesethiljada) dinara koju je dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude, sa tim da će se ova kazna ukoliko je okrivljeni ne plati zamjeniti kaznom zatvora tako što će se za svakih započetih 1.000,00 dinara novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora. Istom presudom okrivljenom je na osnovu člana 246. stav 7. KZ izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta izvršenja krivičnog dela, i to 1,92 grama opojne droge heroina.

Apelacioni sud u Beogradu, presudom Kž1 5599/10 od 15.9.2010. godine, povodom žalbe branioca okrivljenog A.G, adv. B.R, a po službenoj dužnosti, preinačio je navedenu prvostepenu presudu Okružnog suda u Beogradu tako što je okrivljenog A.G, na osnovu člana 355. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), oslobođio od optužbe da je izvršio krivično delo neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246. stav 3. KZ.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 751/10 od 29.11.2010. godine, protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 5599/10 od 15.9.2010. godine, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti i utvrdi da je oslobođajućom drugostepenom presudom povređen krivični zakon u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je u sednici veća, održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, okrivljenog A.G. i njegovog branioca adv. D.R, iz B razmotrio spise predmeta sa presudom protiv koje je podignut zahtev za zaštitu zakonitosti, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

U zahtevu se ističe da je drugostepeni sud povredio krivični zakon kada je okrivljenog, primenom člana 355. tačka 1. ZKP, oslobođio od optužbe za krivično delo neovlašćeno držanje opojnih droga, iz člana 246. stav 3. KZ, i pored nespornih i u prvostepenom postupku utvrđenih činjenica o radnji okrivljenog izvršenja tog krivičnog dela, naime, da je neovlašćeno držao predmetnu opojnu drogu, i to za sopstvenu upotrebu i u količini koja je nesumnjivo manja, što su elementi i krivičnog dela neovlašćenog držanja opojnih droga iz člana 246-a izmenjenog Krivičnog zakonika, pa je drugostepeni sud, ukoliko taj zakon nalazi blažim, jedino mogao preinačiti prvostepenu presudu, u smislu pravne kvalifikacije radnje okrivljenog po novom zakonu, mada za primenu istog u konkretnom slučaju nema osnova jer je u pogledu elemenata zahtevanih za postojanje krivičnog dela u pitanju restriktivniji od zakona važećeg u vreme izvršenja dela i donošenja prvostepene presude.

Prednji navodi zahteva po oceni Vrhovnog kasacionog suda nisu osnovani.

Povreda zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP, na koju se ukazuje zahtevom, postoji ako je krivični

zakon povređen po pitanju da li je delo za koje se optuženi goni krivično delo.

Odredbom člana 355. tačka 1. ZKP propisano je da će sud izreći presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe ako delo za koje je optužen po zakonu nije krivično delo.

U konkretnom slučaju, optužnim predlogom nadležnog javnog tužioca okrivljenom A.G. stavljen je na teret da je na dan 10.3.2008. godine neovlašćeno držao supstancu koja predstavlja opojnu drogu, i to 1,92 grama mešavine heroina u obliku baze, kofeina i paracetamola i da je time izvršio krivično delo neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 246. stav 3. tada važećeg Krivičnog zakonika („Službeni glasnik RS“, br. 85/05, 88/05, 107/05).

Prema zakonskom opisu radnje izvršenja dela iz člana 246. stav 3. KZ, navedeno krivično delo predstavlja svako i samo po sebi neovlašćeno držanje opojnih droga, bez obzira na količinu droge i razloge, odnosno motiv učinjocu držanja iste, pa činjenica držanja droge za sopstvenu upotrebu nije od značaja za postojanje navedenog krivičnog dela jer nije zakonsko obeležje istog, već je samo davala mogućnost oslobađanja od kazne učinjocu tog dela (stav 4. člana 246. ranije važećeg KZ).

Međutim, nakon donošenja prвostepene presude kojom je okrivljeni A.G. oglašen krimim za krivično delo za koje je optužen, stupio je na snagu (11.9.2009. godine) Zakon o izmenama i dopunama KZ („Službeni glasnik RS“, br. 72/09), a shodno odredbama člana 95. tog Zakona, krivično delo neovlašćenog držanja opojnih droga više ne postoji kao oblik krivičnog dela iz člana 246. KZ (iz stava 3. tog člana) jer je iz naziva tog krivičnog dela brisana reč „držanje“, a zakonski opis radnji izvršenja istog dela izmenjen je tako da ne sadrži radnju neovlašćenog držanja opojnih droga, ali je neovlašćeno držanje opojnih droga propisano članom 246-a KZ (član 96. Zakona o izmenama i dopunama KZ) i predviđeno kao posebno krivično delo, koje prema zakonskom opisu, čini onaj ko neovlašćeno drži u manjoj količini za sopstvenu upotrebu supstance ili preparate koji su proglašeni za opojne droge.

To znači da je novim zakonom neovlašćeno držanje opojnih droga inkriminisano kao krivično delo, ali ne svako neovlašćeno držanje opojne droge kao što je bio slučaj sa krivičnim delom iz člana 246. stav 3. KZ, već samo držanje droge za sopstvene potrebe i u manjoj količini. Izvan toga (i držanja droge radi prodaje ali koje je radnja drugog krivičnog dela – iz člana 246. stav 1. KZ) neovlašćeno držanje opojne droge iz bilo kojeg drugog razloga više nije krivično delo, te je u tom smislu novi krivični zakon blaži od ranijeg zakona, pa je suprotna tvrdnja izнетa u zahtevu neosnovana.

Imajući prednje u vidu i da opis u optužnom aktu radnje okrivljenog izvršenja krivičnog dela za koje je optužen, ne sadrži činjenice koje se tiču motiva držanja droge, a koje se kao zakonsko obeležje zahtevaju za postojanje krivičnog dela iz člana 246-a KZ, dakle da je predmet optužbe radnja okrivljenog koja novim zakonom nije inkriminisana kao krivično delo, drugostepeni sud je i po oceni ovog suda, pravilno našao da je iz navedenih razloga novi zakon blaži za okrivljenog i shodno obavezi primene istog (član 5. stav 2. KZ) i ovlašćenju iz člana 391. stav 1. ZKP, pravilno preinačio prвostepenu presudu i na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP, okrivljenog oslobođio od optužbe za krivično delo iz člana 246. stav 3. KZ, jer delo za koje je optužen po zakonu nije krivično delo.

Povodom navoda u zahtevu da je postupanje drugostepenog suda u konkretnom slučaju suprotno već zauzetom stavu po istom pravnom pitanju, odnosno u identičnoj pravnoj situaciji, u ranije donetoj presudi Vrhovnog kasacionog suda po zahtevu za zaštitu zakonitosti, valja reći da predmetnom slučaju nije identična činjenična i pravna situacija u predmetima u kojima je ovaj sud povodom ranije podnetih zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca doneo odluke (presude Kzz 133/10 od 9.6.2010. godine i Kzz 153/10 od 15.9.2010. godine) jer je u tim predmetima u optužnom aktu opisana radnja izvršenja krivičnog dela iz člana 246-a KZ – neovlašćenog držanja opojne droge „za sopstvenu upotrebu“.

Nalazeći, iz svih iznetih razloga, da drugostepenom presudom nije učinjena povreda krivičnog zakona na koju se ukazuje zahtevom za zaštitu zakonitosti, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, br. 116/08), a primenom člana 424. ZKP, odlučio je kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Nataša Banjac,s.r.

Predsednik veća – sudija

Bata Cvetković,s.r.